

Japanin uskonnot

Japanissa on kolme perinteistä uskontoa:

shintolaisuus, buddhalaisuus ja kungfutselaisuus. Pääuskonnot ovat šintolaisuus ja buddhalaisuus. Kristinusko sallittiin Japaniin 1800-luvulla, ja nykyään kristittyjä maan väestöstä on noin 0,7 prosenttia.

Šintolaisuus on syntynyt 300-500-luvulla jKr. Se on Japanin alkuperäinen etninen luonnonuskonto, jolla on 106 miljoonaa kannattajaa 127 miljoonasta asukkaasta. Koska šintolaisuus on etninen uskonto, niin sitä ei harjoiteta Japanin rajojen ulkopuolella, vaan se hallitsee vain Japanissa sen luontoon ja kulttuuriin liittyen.

Šintolaisuudella ei ole perustajaa, uskontunnustusta, pyhiä kirjoituksia, yleistä oppia eikä dogmeja.

Japanilaiset on kunnioittanut luontoa tuhansien vuosien ajan. **Kamiksi** kutsutaan mm. kiviä, kasveja, järviä, vuoria ja puita, eli lähes kaikkia luonnon ilmiöitä. Niillä ajatellaan olevan uskonnollista voimaa. Kameja voi olla myös myyttiset jumalaolennot, eläimet, sankarit, jokin ihmisen tekemä esine tai esi-isistä voi tulla kameja 33 vuoden jälkeen kuolemasta. **Šinto** merkitsee kamin tietä.

Oikealla tavalla kamien palvominen on tärkeää, eikä niille saa tuottaa häpeää käyttäytymällä huonosti.

Toisten kunnioittaminen, tiettyjen odotusten mukaan eläminen, kohteliaisuus, "kasvojen säilyttäminen", on japanilaisessa kulttuurissa keskeistä.

Myytin mukaan auringon kami **Amaterasun** jälkeläinen oli Japanin ensimmäinen keisari, ja kaikki hänen jälkeläiset olivat myös kameja.

Uskonnonvapaus Japaniin tuli toisen maailmansodan jälkeen kun keisari Hirohito ilmoitti, että hän ei ole kami. Uskonnonvapauden myötä uusia uskontoja on syntynyt.

Torii on japanilainen oveton portti, joka on kamin asuinsijojen pyhäkön sisäänkäynti. Toriin on tarkoitus olla merkki siirtymisestä pyhälle alueelle. Pyhäkön alueella pitää suorittaa

puhdistautumisrituaali huuhtelemalla kädet ja suun, vaikka toriin alta kulkeminenkin puhdistaa. Aluetta pitää muutenkin lähestyä kunnioittavasti ja puhtaana. Pyhäkössä vierailija soittaa kelloa ja taputtaa kaksi kertaa herättämällä kamin huomion. Sen jälkeen vieras kumartaa ja poistuessaan kumartaa uudestaan.

Kungfutselaisuus on syntynyt Kiinassa, mutta on hyvin tunnettu länsi-maissa. Se on moraalinen ja yhteiskunnallinen oppi, jolla ei ole omaa jumalankäsitystä, mutta länessä se usein luokitellaan uskonnoksi.

Kungfutselaisuudessa on viisi hyvettä: uskollisuus, viisaus, inhimillisyys, hyvät tavat ja oikeudenmukaisuus. Kungfutselaisuuden ydin on, että ylemmän (keisarin, ruhtinaan, miehen, vanhemman) tulee suojella alempaa ja alemman (alamaisen, naisen, nuoremman) tulee kunnioittaa ylempää.

Kungfutselaisuudessa ei ole viitattu jumaliin, vaan Taivaaseen. Taivaalla tarkoitetaan hallitsijasuvun esi-isien asuinsijoja.

Japanin buddhalaisuuden kannattajia on noin 96 miljoonaa. Se alkoi levitä Japaniin Kiinasta ja Koreasta 500-luvulla jKr. Siinä munkkien ja nunnien lisäksi maallikot voivat tavoitella valaistumista, eli Japanin buddhalaisuus on mahajana-buddhalaisuutta. Mahajanassa

keskeisessä asemassa on buddhat, mutta tavalliset ihmiset eivät tee eroa luoja jumala Gautama Buddhan ja muiden buddhien välillä.

Šintolaisuudessa sekä buddhalaisuudessa esi-isien muistaminen on tärkeää, joten ne pidetään tyytyväisinä antamalla niille ruokaa ja puhumalla päivän tapahtumista. **Butsudana**-nimisellä jumalhyllyllä sijaitsee muistolaatat, joihin on kirjoitettu esi-isien jumalalliset nimet. Šintolainen jumalhylly **kamidana** on butsudanan yllä katon rajassa.

Yksi tärkeä juhla, jota japanilaiset viettävät esi-isiensä muistoksi on **Bon**. Sitä juhlitaan syksyllä, ja silloin lasketaan lyhtyjä vesiin ja poltetaan tulia.

Japanin buddhalaisuus on jakautunut lukuisiin eri suuntauksiin ja yksi niistä on **zenbuddhalaisuus**, joka on hyvin tunnettu länsimaissa. Zenbuddhalaisuudella kannattajia Japanissa on noin 12 miljoonaa, ja on peräisin Kiinasta. Sananmukaisesti zen tarkoittaa

mietiskelyä, ja zenin periaate on, että ihminen etsii totuutta itsestään. Keskeistä on mielen tyhjentäminen mietiskellen istuma-asennossa. Tätä istumameditaatiota kutsutaan **zazeniksi**. Valaistumisen voi saavuttaa itse. Siinä zenin harjoittaja kadottaa minuutensa yhtäkkiä ja kokee olevansa yhtä maailmankaikkeuden kanssa. Zazeniin voi sisältyä mahdottomilta tuntuvien ongelmien ratkaisu, eli koanit. Esim "Millaiset kasvosi olivat ennen vanhempiesi syntymää?"

<https://fi.wikipedia.org/wiki/Japani>

<https://fi.wikipedia.org/wiki/%C5%A0intolaisuus>

<https://fi.wikipedia.org/wiki/Kungfutselaisuus>

<https://fi.wikipedia.org/wiki/Torii>

<https://fi.wikipedia.org/wiki/Zen>